

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220201228
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8220201228.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: D.. Q. O., F., Z.. XX.XX.XXXX, B. Q. XXX/X, XXX XX B., proti žalovanému: D.. V. O., C., Z.. XX.XX.XXXX, B. P. U. XXXX/XX, XXX XX B., právne zastúpenému JUDr. Matúšom Hríbom, advokátom, so sídlom Na hradbách 5, 085 01 Bardejov, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov č.k. 5C/32/2020-30 zo dňa 31.07.2020, takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrďuje sa uznesenie s výnimkou výroku II.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalovanému, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol takto, cit.:

„I. Nariaďuje neodkladné opatrenie v znení:

- žalovaný je povinný zdržať sa vo vzťahu k žalobcovi, jeho zamestnancom, dodávateľom, obchodným partnerom, nájomcom a návštevam žalobcu konaní, ktorými by priamo alebo nepriamo znemožňoval, sťažoval alebo inak obmedzoval:

1. vstup uvedených subjektov do areálu bývalých X. nachádzajúceho sa na adrese: L. XX, B. cez ktorýkoľvek z existujúcich vstupov,

2. vjazd motorových vozidiel uvedených subjektov do areálu bývalých X. nachádzajúceho sa na adrese: L. XX, B. cez ktorýkoľvek z existujúcich vjazdov do areálu.

- žalovaný je povinný zdržať sa konania, ktorým by znemožňoval alebo sťažoval donášku alebo dovoz stravy do nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXXX pre k. ú. B., obec: B., okres: B., vrátane požadovania predloženia alebo kontroly dokumentácie súvisiacej s prevádzkovaním zariadenia poskytujúceho stravovacie služby, prípravou či donáškou stravy,

- žalovaný je povinný držať sa konania, ktorým by znemožňoval alebo sťažoval doručovanie, donášku alebo dovoz materiálov, surovín, výrobkov, technológií, poštových, kuriérskych alebo akýchkoľvek iných zásielok doručovaných žalobcovi, jeho nájomcom alebo zamestnancom do nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXXX pre k. ú. B., obec: B., okres: B., vrátane otvárania alebo kontroly týchto zásielok a súvisiacej dokumentácie,

- žalovaný je povinný zdržať sa konania, ktorým by znemožňoval alebo sťažoval dodávku elektrickej energie, vody, plynu a kanalizácie do nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXXX pre k. ú. B., obec: B., okres: B..

II. V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

III. Stranám sporu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania.“

2. Citoval ustanovenia § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1 a 2 a § 326 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 123, § 151n ods. 1 a 2 a § 151o ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

3. V odôvodnení okrem iného súd prvej inštancie uviedol, že z predložených dôkazov mal osvedčené, že žalovaný ako vlastník parcely registra „C“ parcelné číslo XXXX/X evidovanej na LV č. XXXXX kat. úz. B. je ako povinný subjekt zaťažený vecným bremenom spočívajúcim v práve prechodu a prejazdu osobnými motorovými vozidlami, nákladnými motorovými vozidlami a pešo cez pozemok v prospech vlastníka parcel registra „C“ parcelné číslo XXXX/XX a XXXX/X evidované na LV č. XXXXX, kat. úz. B., pričom ich súčasným vlastníkom je žalobca. Žalobca v konaní osvedčil, že písomnou zmluvou o zriadení vecného bremena v zmysle § 151o ods. 1 Občianskeho zákonníka došlo na základe tohto právneho úkonu medzi vlastníkom zaťaženej nehnuteľnosti (parcela č. XXXX/X) a vlastníkom nehnuteľnosti (parcelné č. XXXX/XX, č. XXXX/X) k zriadeniu vecného bremena spočívajúcom v práve prechodu a prejazdu osobnými motorovými vozidlami, nákladnými motorovými vozidlami a pešo cez pozemok. Na základe tohto právneho úkonu vlastník parcely č. XXXX/X slobodne a dobrovoľne obmedzil obsah svojho vlastníckeho práva vyplývajúci z § 123 Občianskeho zákonníka v prospech vlastníka susediacej parcely (XXXX/XX, č. XXXX/X) titulom vecného bremena v zmysle § 151n ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zároveň bolo preukázané, že písomnou zmluvou zriadené vecné bremeno bolo v zmysle § 151o ods. 1 posledná veta Občianskeho zákonníka zapísané do katastra nehnuteľností (V XXXX/XXXX). Žalobca v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia skutkovými tvrdeniami a listinnými dôkazmi osvedčil, že žalovaný ako povinný subjekt z vecného bremena nerešpektuje obmedzenie svojho vlastníckeho práva vo vzťahu k parcele č. XXXX/X a porušuje práva oprávneného subjektu z vecného bremena, t.j. žalobcu ako vlastníka parcel č. XXXX/XX a XXXX/X. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, mal súd prvej inštancie za to, že je daná potreba dočasnej úpravy pomerov medzi stranami, avšak nie v navrhovanom rozsahu. V prevyšujúcej časti, t.j. v časti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, aby žalovaný rešpektoval v plnom rozsahu vecné bremeno zapísané na LV č. XXXXX, kat. úz. B., návrh II. výrokom tohto uznesenia zamietol. Bol toho názoru, že ochrana práv žalobcu bude v plnom rozsahu zabezpečená rozsahom nariadeného neodkladného opatrenia. Nie je nutné ukladať žalovanému povinnosť rešpektovať vecné bremeno v plnom rozsahu, ale postačí mu uložiť povinnosť zdržať sa konania v takom rozsahu, v ktorom porušuje svoje povinnosti vyplývajúce z vecného bremena. Dodal záverom, že žalobcovi neuložil povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej v zmysle § 336 ods. 1 CSP, pretože týmto neodkladným opatrením sa dosiahla úprava pomerov medzi stranami v požadovanej miere.

4. O trovách konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, pričom vychádzal z toho, že žalobca mal v konaní úspech iba čiastočný, preto v zmysle § 262 ods. 1 CSP tretím výrokom tohto uznesenia nepriznal stranám sporu nárok na náhradu trov konania. Zároveň poznamenal, že žalobca náhradu trov konania v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ani nežiadal priznať.

5. Proti tomuto uzneseniu v časti výroku I. podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Namietal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP. Považoval prvý výrok uznesenia, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie za neurčitý vo vzťahu k identifikácii parcel, ku ktorým sa obmedzenie žalovaného viaže, nakoľko špecifikácia nie je dostatočná. Označenie „areál bývalých X. Z. T. L. XX, B.“ je špecifikáciou objektívne nedefinovateľnou pre vykonateľnosť takéhoto rozhodnutia, čo je tak vážnou vadou uznesenia ako výsledku konania, že nemôže spĺňať atribúty základných požiadaviek pre rozhodnutie v zmysle CSP. Tento návrh mal byť pre nesplnenie poslednej náležitosti v zmysle § 326 ods. 1 CSP podľa § 327 odmietnutý. Rovnako mal za to, že neboli náležite opísané a preukázané skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov, nakoľko z celého textu vyplýva, že situácia s energiami je vyriešená a samotné žiadanie preukázania oprávnenosti prejazdu a prechodu cez súkromný pozemok žalovaným, ktoré žalobca opísal ako porušovanie práva z vecného bremena, je legitímnou požiadavkou vlastníka zaťaženej nehnuteľnosti, aby vedel, kto a za akým účelom vstupuje na jeho pozemok. Je toho názoru, že opis, ktorý bol uvedený v návrhu, nie je možné považovať za opis odôvodňujúci vydanie neodkladného opatrenia, ale skôr za nepochopenie obsahu vecného bremena žalobcom, ktorý oprávnený výkon vlastníckych práv považuje za obmedzovanie vecného bremena. Uviedol, že žalobca predložil do konania fotografie, ktoré mali osvedčiť porušenie obsahu práv z vecného bremena vo vzťahu k rozvodom energií. Predložené fotografie tvrdenia žalobcu vôbec nepreukazujú, nie je z nich vidieť žiadne konanie

žalobcu, dokonca ani žiaden relevantný stav, preto má zato, že z predložených dôkazov súd prvej inštancie nemohol vyvodiť porušenie obsahu vecného bremena žalovaným a nemal vziať tieto tvrdenia žalobcu za preukázané a zakladajúce dôvod a nárok na vydanie neodkladného opatrenia, ale ich mal posúdiť ako nedostačujúce. Podľa žalovaného rovnako z vyhlásenia nájomcu žalobcu vyplýva, že sa jednalo len o okamžitý krátkodobý stav, ktorý sa de facto udial iba raz práve preto, že samotný nájomca a jeho dodávatelia obmedzovali ostatné osoby, ktoré sa tam oprávnené pohybovali. Naviac žalobca nepreukázal, že žalovaný mal vedomosť o tom, že práve táto spoločnosť je z vecného bremena oprávnená a odvíja svoje práva od vlastníka ako nájomca. Naviac potvrdenie nepovažoval za relevantný dôkaz, keďže je adresované samotnému žalobcovi a vydáva sa na jeho žiadosť. Ak spoločnosť B., s.r.o. nevedela a nevyhlásila, že jej tvrdenie sa použije na účely súdneho konania, nepovažoval vyhlásenie za také, ktoré by malo byť pre súd relevantné a pravdivé, nakoľko skutočnosti tam uvedené sú skreslené a účelovo zagresivizované. Hlavný problém z pohľadu žalovaného je parkovanie vozidiel nájomcami žalobcu podľa ľubovôle, čo samozrejme namieta, nakoľko zmluva o vecnom bremene neumožňuje žalobcovi ani jeho nájomcom vozidlá na parcele zaťaženej vecným bremenom parkovať. Zmluva o zriadení vecného bremena neobsahuje žiadnu zmienku o povinnosti žalovaného ako vlastníka rešpektovať akékoľvek inžinierske siete - rozvody energií, vody či odpadu. Preto je 1. výrok ničím nepodložený a citácia rozsahu oprávnení žalobcu v bode 2.3 odôvodnenia je spolu s poslednou vetou 25. odôvodnenia jedinou zmienkou o inžinierskych sieťach, pričom v tejto spojitosti nebol zmienený a vyhodnotený jediný dôkaz. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania vo výške 100%.

6. K odvolaniu žalovaného podal vyjadrenie žalobca. Nestotožnil s názorom žalovaného, aby konanie malo inú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP. Všetky výroky napadnutého uznesenia sú určité, a to aj vo vzťahu k identifikácii parciel, ku ktorým sa obmedzenie žalovaného vzťahuje. Označenia objektov ich pomenovaním a označením ulice, tak ako je to uvedené v prvom výroku napádaného uznesenia je bežnou praxou okresných ako aj krajských súdov, a ako také je dostatočnou identifikáciou aj s ohľadom na nadväzujúce výroky a odôvodnenie uznesenia. Stotožnil sa so závermi súdu prvej inštancie uvedenými v bode 24. a 25. odôvodnenia uznesenia a zároveň dodal, že v prejednávanej veci je zřejmé splnenie všetkých vyššie uvedených zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia. Uviedol, že chápe obsah a definíciu vecného bremena a nebráni sa, a ani nikdy nebránil žalovanému vo výkone jeho vlastníckych práv, avšak je toho názoru, že práve žalovaný nechápe, že keď už raz dobrovoľne, bez výhrad a bezodplatne udelil vecné bremeno, toto musí počas jeho platnosti aj riadne rešpektovať. Úmyselnosť konania žalovaného dokazuje skutočnosť, že aj po doručení neodkladného opatrenia žalovaný pokračuje vo svojom konaní (opísanom v návrhu), dokonca svoje konanie stupňuje. Jeho nájomca spoločnosť B., s.r.o., neustále aj po vydaní neodkladného opatrenia pociťuje obmedzenia zo strany žalovaného. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam. Podotkol, že nie je možné, aby on - žalobca, zamestnanci spoločnosti B-commerce SK, s.r.o., alebo iné osoby bránili svojim parkovaním a presunom na svoje prevádzky žalovanému alebo jeho Q. (vlastník ďalších objektov v areáli bývalých X.) v prístupe k ich nehnuteľnostiam alebo aby svojim konaním zneužívali práva z vecného bremena. Osoby oprávnené z vecného bremena využívajú na parkovanie a podnikateľskú činnosť výlučne iba parcely žalobcu (parcela č. XXXX/XX a č. XXXX/X) a parcela žalovaného (parcela č. XXXX/X) je využívaná iba na nevyhnutný prechod a prejazd. Nie je pravdou, aby "konflikty" boli jednorazového charakteru, obmedzovanie práv z vecného bremena zo strany žalovaného trvá niekoľko rokov, čo preukázal. Zároveň predložil e-mailovú komunikáciu a fotodokumentáciu z júna 2020, kde žalovaného opätovne vyzýval na odstránenie nezákonného stavu. Návrh na vydanie neodkladného opatrenia nezniesol odklad s ohľadom na stupňujúce sa konanie žalovaného. Nie je pravda, že žalovanému ide iba o parkovanie. Jemu ide o to, aby ho odpojil ešte od poslednej existujúcej inžinierskej siete - kanalizácie, keďže od všetkých ostatných už bol medziasom bez akéhokoľvek upozornenia, tak ako uviedol v návrhu, odpojený. Odpojenie od kanalizácie by mu spôsobilo ďalšie nemalé náklady a hlavne by mu vznikla nemalá škoda. Na základe uvedeného navrhol potvrdiť uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal uznesenie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní primárne obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

9. Konanie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia má svoje špecifiká, ktoré ho odlišujú od zásad, na ktorých stojí základné konanie v tom, že ich použitie je limitované dosiahnutím účelu neodkladného opatrenia, a preto sa neuplatňuje v celej šírke, ale s dôrazom na rýchlosť ochrany práva, spoľahlivosť tvrdení žalobcu na úrovni osvedčenia skutočností, ktoré sú rozhodujúce pre záver o potrebe a nevyhnutnosti neodkladného opatrenia. Pred nariadením neodkladného opatrenia alebo zamietnutím návrhu na jeho nariadenie súd nevykonáva dokazovanie, ale vychádza iba z obsahu návrhu a príloh, pričom na základe ich spravdepodobnenia vyvodí záver o tom, či je osvedčená legálnosť (potreba, naliehavosť) upraviť pomery účastníkov (strán sporu).

10. Pred nariadením neodkladného opatrenia nie je potrebné zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, avšak musia byť osvedčené najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Dôkazné bremeno znáša výlučne ten, kto navrhuje nariadenie neodkladného opatrenia, a jeho návrh by mal obsahovať všetky náležitosti umožňujúce jeho meritórne vybavenie.

11. V prejednáwanej veci bolo na žalobcovi, aby osvedčil, či boli naplnené predpoklady nariadenia neodkladného opatrenia navrhovaného mimo konania, ktorými sú: 1. osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, 2. osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov strán sporu alebo osvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená, t.j. osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne a je povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie, každú jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti.

12. V prejednáwanej veci súd prvej inštancie vyhovel návrhu žalobcu, ktorým sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia o uložení povinnosti žalovanému zdržať sa vo vzťahu k žalobcovi, jeho zamestnancom, dodávateľom, obchodným partnerom, nájomcom a návštevam žalobcu konaní, ktorými by priamo alebo nepriamo znemožňoval, sťažoval alebo inak obmedzoval vstup uvedených subjektov a vjazd ich motorových vozidiel do areálu bývalých X. nachádzajúceho sa na adrese: L. XX, B.. Zároveň vyhovel návrhu žalobcu o uložení povinnosti žalovanému zdržať sa konania, ktorým by znemožňoval alebo sťažoval donášku alebo dovoz stravy, doručovanie, donášku alebo dovoz materiálov, surovín, výrobkov, technológií, poštových, kuriérskych alebo akýchkoľvek iných zásielok doručovaných žalobcovi, jeho nájomcom alebo zamestnancom, ako aj dodávku elektrickej energie, vody, plynu a kanalizácie do nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXXX pre k. ú. B., obec: B., okres: B.. Zamietol návrh len v časti o uloženie povinnosti žalovanému rešpektovať v plnom rozsahu vecné bremeno zapísané na LV č. XXXXX, kat. úz. B.. Žalobca žiadal uložiť tieto povinnosti žalovanému na základe existujúceho vecného bremena „in rem“ zriadeného v jeho prospech a spočívajúce v práve prechodu a prejazdu cez pozemok vo vlastníctve žalovaného.

13. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že žalobca písomnými listinami osvedčil, že v jeho prospech ako vlastníka parcely registra C KN č. XXXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 335 m² a parcely registra C KN č. XXXX/XX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 294 m² zapísaných na Liste vlastníctva č. XXXXX pre katastrálne územie B., obec B., okres B., v katastri nehnuteľností Okresného úradu B. - katastrálny odbor bolo zriadené vecné bremeno „in rem“ spočívajúce v práve prechodu a prejazdu osobnými motorovými vozidlami, nákladnými motorovými vozidlami a pešo cez pozemok parcely registra C KN XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 12.882 m², zapísanej na Liste vlastníctva č. XXXXX, katastrálne územie B., obec B., okres B., v katastri nehnuteľností Okresného úradu B. - katastrálny odbor, vo vlastníctve žalovaného ako povinného. Predmetné vecné bremeno je vyznačené v časti C: Ďarchy na uvedenom Liste vlastníctva č. XXXXX. Vecné bremeno bolo zriadené bezodplatne na základe Zmluvy o zriadení vecného bremena - V XXXX/XXXX zo dňa 04.08.2016. Na základe uvedeného má žalobca právo na to, aby bol k jeho nehnuteľnostiam umožnený prejazd alebo prechod, teda právu žalobcu koreluje povinnosť na strane žalovaného strpieť tento prechod alebo prejazd žalobcom alebo inými osobami oprávnenými z tohto vecného bremena.

14. Podstatnou skutočnosťou pre záver, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne je, že žalobca tvrdenia o tom, že správaním žalovaného mu reálne hrozí škoda na jeho podnikateľskej činnosti ako aj nájomcom žalobcu osvedčil konkrétnym správaním sa žalovaného. Z písomného vyjadrenia nájomcu žalobcu, spoločnosti B-commerce SK, s.r.o. zo dňa 06.07.2020 vyplýva, že žalovaný v dňoch predchádzajúcich dňu 06.07.2020 niekoľkokrát bránil vo vstupe áut kuriérskych služieb, ktoré privádzali materiál a tovar na ich prevádzku, autám rozvážajúcim jedlo pre ich zamestnancov a atakoval ich, akým spôsobom môžu cez jeho pozemok k svojej prevádzke prísť. Následne žalovaný svojim motorovým vozidlom blokoval odjazd týchto áut. Zároveň uvedená obchodná spoločnosť potvrdila, že žalovaný sa niekoľkokrát hrubo slovne vyhrážal, že ju odpojí od inžinierskych sietí a že nemá oprávnenie tam podnikáť a budú vystaňovaní. V tejto súvislosti žalobca predložil zmluvu o nájme nebytových priestorov zo dňa 15.06.2020, podľa ktorej obchodná spoločnosť B-commerce SK, s.r.o. užíva nehnuteľnosť so súpisným číslom XXXX, nachádzajúcu sa na L. ulici XX v B.e, stojacu na pozemku parcela registra C č. XXXX/X zapísanú na Liste vlastníctve č. XXXXX, teda nehnuteľnosť, ktorá patri žalobcovi.

15. Pokiaľ žalovaný považoval predmetné vyjadrenie spoločnosti B-commerce SK, s.r.o. za skreslené a účelovo zagresivizované a samotný nájomca išiel nad rámec práv z vecného bremena a obťažoval osoby, ktoré oprávnené podnikajú a hospodária v areáli, toto svoje skutkové tvrdenie žalovaný ničím nepodložil, neosvedčil, že by spoločnosť B-commerce SK, s.r.o. bola vyvolávatelom tohto konfliktu, a nie jeho obeťou. Žalovaný síce spomína, že k odvolaniu prikladá čestné vyhlásenie osoby, ktorá bola účastná obmedzujúceho konania spoločnosti B - commerce SK, s.r.o., avšak takéto vyhlásenie nie je obsahom spisu.

16. Odvolací súd v súvislosti s osvedčením neoprávneného konania žalovaného poukazuje aj na tú skutočnosť, že žalobca písomnou výzvou zo dňa 02.07.2019 vyzval žalovaného, aby v plnom rozsahu rešpektoval predmetné vecné bremeno, neohrozoval svojím správaním prevádzku žalobcu a jeho nájomcov a nerozširoval dezinformácie a nepravdy týkajúce sa inžinierskych sietí.

17. Odvolací súd na základe takto osvedčeného stavu rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že zo strany žalovaného ako vlastníka nehnuteľnosti zaťaženej vecným bremenom dochádza ku konaniu, ktorým znemožňuje, prípadne sťažuje prechod a prejazd do areálu bývalých X. na adrese: L. XX, B., čím dochádza k obmedzovaniu chodu prevádzok žalobcu a jeho nájomcu, ktorý vykonáva podnikateľskú činnosť v prenajatých priestoroch na pozemkoch žalobcu. Na základe uvedeného teda žalobca osvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu vzhľadom na existujúcu spornosť pri užívaní parcely zaťaženej vecným bremenom. V rámci bežného obchodného styku je potrebné a priam aj nevyhnutné pre podnikateľskú činnosť žalobcu a jeho nájomcov, aby do priestorov žalobcu mali vstup aj dodávatelia, obchodní partneri, doručovatelia, donášky a iné návštevy, pričom je zrejme že za týmto účelom bolo medzi žalobcom a žalovaným zriadené predmetné vecné bremeno. Zamedzenie prístupu k nehnuteľnostiam, v ktorých vykonáva žalobca a jeho nájomcovia podnikateľskú činnosť nepochybne bráni riadnemu výkonu jeho podnikateľskej činnosti, čím je preukázaná bezprostredne hroziaca ujma aj vo forme možného vzniku škody.

18. Vo vzťahu k uloženiu povinnosti žalovanému zdržať sa konania, ktorým by znemožňoval alebo sťažoval dodávku elektrickej energie, vody, plynu a kanalizácie do nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu odvolací súd opätovne poukazuje na vyjadrenie spoločnosti B - commerce SK, s.r.o., ktorá potvrdila, že žalovaný sa jej vyhrážal odpojením od inžinierskych sietí. Samotný žalovaný v e-maile zo dňa 13.03.2019 adresovanom žalobcovi okrem iného uviedol, že žalobca od neho nedostane žiaden zdroj energie ani súhlas na ich prenos cez jeho pozemky.

19. Odvolací súd prisvedčuje žalovanému, že zmluva o zriadení vecného bremena neobsahuje zmienku o povinnosti žalovaného rešpektovať akékoľvek inžinierske siete, je však nepochybné, že pre podnikanie žalobcu a jeho nájomcov sú plne funkčné inžinierske siete samozrejmosťou.

20. Odvolací súd tu opätovne podotýka, že pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V dôsledku toho sa pri nariaďovaní neodkladného opatrenia nezisťujú všetky skutočnosti, ktoré má mať súd zistené v prípade rozhodovania vo veci samej.

21. Záverom odvolací súd uvádza, že týmto uznesením nie sú dotknuté prípadné práva žalovaného na náhradu škody v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka.

22. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom žalobcu, že všetky výroky napadnutého uznesenia sú dostatočne určité, a to aj vo vzťahu k identifikácii parciel, ku ktorým sa obmedzenie žalovaného vzťahuje. Označenia objektov ich pomenovaním a označením ulice, tak ako je to uvedené v prvom výroku napádaného uznesenia je bežnou praxou okresných (napr. Okresný súd Humenné č. k. 7Cb/28/2019-136 z 5.4.2019) ako aj krajských súdov (napr. Krajský súd Prešov č.k. I Cob/33/2019 zo dňa 20.08.2019), a ako také je dostatočnou identifikáciou aj s ohľadom na nadväzujúce výroky a odôvodnenie uznesenia.

23. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III.ÚS 209/04).

24. Z vyššie uvedených dôvodov postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie s výnimkou odvolaním nenapadnutého výroku II. ako vecne správne.

25. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách konania bola skutočnosť, že žalovaný v konaní nebol úspešný, preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania vznikol plne úspešnému žalobcovi v rozsahu 100 %, ktorý podal písomné vyjadrenie v odvolacom konaní. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 CSP).

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).